

“Een miljoen kinderen bidden de Rozenkrans”

2018

Brief aan de kinderen

Lieve kinderen,



Vandaag richten we ons opnieuw tot jullie omdat wij jullie hulp nodig hebben! Jullie hebben zeker allemaal al gehoord dat er in de wereld zoveel oorlogen en conflicten aan de gang zijn, dat er zoveel honger en nood is. Soms weten wij, de volwassenen, niet meer welke de uitweg uit die situatie is. Maar jullie kunnen anderen helpen zoals niemand anders dat kan.

Toen Jezus op een keer de kinderen zegende, wilden Zijn apostelen hen wegsturen, maar Hij stond dat niet toe.

Hij sprak tot hen:

“Laat de kinderen ongemoeid, belet ze niet bij Mij te komen, want het koninkrijk van de hemel behoort toe aan wie is zoals zij.”

Jezus gaf aan jullie, kinderen, een bijzondere kracht om Hem door het gebed te helpen het kwaad in de wereld te overwinnen.

Daarom nodigen we jullie uit om ook dit jaar opnieuw allen samen de Rozenkrans te bidden om vrede in de wereld af te smeken. De Rozenkrans bezit namelijk een ongekende kracht. Wanneer jullie de Rozenkrans bidden, houden jullie de hand van de Moeder Gods vast en zij kan samen met jullie van Jezus verkrijgen dat Hij echte mirakels laat gebeuren, net als de heilige Maria Alfonsina uit Palestina, wiens verhaal we jullie nu willen vertellen:

Op 14 april 1886 gebeurde er iets heel ongelooflijks: de 12-jarige Nousseira Habib had zich vrijwillig aangeboden om in het huis van de zusters de vloer te poetsen. Destijds was er echter nog geen stromend water zoals bij ons nu.

Men moest dus naar een waterput gaan en met een emmer die aan een touw was bevestigd het water naar boven halen.

De eerste paar keren ging alles goed, maar dan had het meisje niet meer genoeg kracht en de volle emmer water trok Nousseira mee in de diepte, zodat ze in de acht meter diepe waterput viel. Zuster Katharina, die alles gezien had, riep luid om hulp tot na tien minuten eindelijk een paar mannen op haar geroep afkwamen en een touw naar beneden lieten.

Tweemaal zagen ze hoe het meisje terug aan het wateroppervlak kwam, maar omdat ze buiten krachten was, kon ze zich niet meer aan het touw vastklampen. Ondertussen hadden ook de ouders van het meisje en talrijke mensen uit het dorp zich bij de waterput verzameld. Allen weenden en schreeuwden luid, maar niemand kon het kind echt helpen.



Toen riep zuster Alfonsina de kinderen die op dat moment rond haar stonden om naar haar toe te komen en samen met hen ging ze naar het tabernakel in de kerk.

Allen samen baden ze uit het diepst van hun hart tot Jezus en smeekten Hem om hun medeleerlinge te redden.

Dan liep zuster Alfonsina snel door de mensenmenigte terug naar de waterput en wierp haar rozenkrans naar Nousseira beneden in de put. Daarbij riep ze luid: "Koningin van de Rozenkrans, red het kind en help ons in ons uur van grote nood!"

De mensen lachten haar uit en schreeuwden: "Het kleine meisje is verdronken, het ligt al bijna een uur op de bodem van de waterput."



Zuster Alfonsina liet zich echter niet van de wijs brengen.

Ze ging terug naar de kinderen in de kerk en bad samen met hen de Rozenkrans. Zuster Katharina, die bij de waterput was gebleven, geloofde ook rotsvast dat de Moeder Gods God kan smeken om alles te doen.

Daarom liet ze nogmaals een emmer tot op de bodem zinken. Plots bewoog het touw waaraan die was vastgemaakt. Toen de zuster de emmer met de hulp van een man omhoogtrok, gebeurde er iets onvoorstelbaars!

Nousseira stond in de emmer met de rozenkrans rondom haar hals.

Alsof er niets gebeurd was, omarmde ze haar lerares en vertelde: "Toen ik in het water lag, voelde ik hoe een fel oplichtende rozenkrans op mij viel en zich rond mijn hals en mijn hand wikkelde.

De waterput was helemaal vervuld met licht. Ik voelde mij in het water even goed als in een bed. Dan zag ik aan de opening van de waterput heel veel mensen staan en een stem riep mij toe: 'Grijp het touw vast!'

Ik heb het vastgegrepen en ik ben veilig en wel uit de put geraakt."

Zuster Katharina liep onmiddellijk naar de kerk, waar ze zuster Alfonsina over de wonderbaarlijke redding vertelde. Nousseira liep zielsgelukkig naar zuster Alfonsina en ze kon niet zwijgen over wat er gebeurd was:

"Ik ben zo gelukkig over wat ik heb gezien in de waterput die door de rozenkrans fel werd verlicht! Het is alleen maar spijtig dat men mij zo vroeg naar boven heeft getrokken." Vanaf dat ogenblik bad ook Nousseira elke dag samen met de zusters de Rozenkrans en aan iedereen die het wilde horen, deed ze het verhaal over haar wonderbaarlijke redding.

Bedankt voor jullie gebed!

